

“Sve mogu u Onome koji me jača”

Postoje trenuci kada se osećamo zadovoljnima, punim snage, pa nam se sve čini lagano. Drugi put nas preplavljaju teškoće zagorčavajući naše dane. To mogu da budu mali promašaji u nastojanju da volimo osobe koje su pored nas, ili nesposobnost da s drugima podelimo svoj životni ideal.

NE OSEĆAJMO SE USAMLJENO

U tim okolnostima dodatno nas opterećenje osećaj da smo sami prisiljeni da se suočavamo sa životnim iskušenjima, bez podrške nekoga ko bi mogao da nam bude oslonac.

Malo je osoba tako intenzivno proživljavalo radost i bol, uspehe i nerazumevanja kao apostol Pavao.

Je li bio superheroj?

NJEMU JE SVE MOGUĆE

Ne, osećao se slabim, krhkim i nepodobnim. Svoju tajnu poverio je prijateljima: »**Sve mogu u Onome koji me jača!**« Otkrio je neprestano Isusovo prisustvo u svom životu. Pa i kada su ga svi ostavili, Pavao se nikada nije osećao usamljeno: Isus mu je bio blizu.

NAŠA VELIKA TAJNA

Sve mogu kada prihvatam i provodim u praksu rečenice iz Evandelja: one mi pokazuju put kojim sam pozvan da idem dan za danom, uče me kako da živim i ulivaju mi poverenje.

Sve mogu kada živim u zajedništvu ljubavi sa drugima, jer tada On dolazi među nas i podržan sam snagom jedinstva.

ZNAČAJ KOMUNIKACIJE!

M. je drug iz razreda sa kojim sam imao mnogo poteškoća. Iako već nekoliko godina pokušavam da živim Reč života, bilo mi je nemoguće da u njemu vidim osobu vrednu ljubavi, kao što to od nas traži Jevanđelje. Znajući da sam katolik, on se zabavljao tako što je pričao loše o hrišćanstvu. Što sam ja više branio hrišćanstvo to se on sve više zabavljao zafrkavajući me.

Videvši da mi se to ne sviđa, on je još više insistirao i ubrzo njegova vređanja više nisu bila okrenuta samo prema mojoj religiji već i ka mojoj ličnosti.

Sve ovo je radio na takav način da više nisam mogao da ga trpim i svaki put kad bih stigao u školu nisam znao kako da se nosim sa tim. Na jednom odmoru sam bio rešen da mu vratim milo za drago, čak i na nasilan način. Bilo je to samo na trenutak, na sreću jedan drug me sprečio u tome. Moram da vam priznam da mi je i dalje žao zbog tog trenutka, nisam se prepoznavao u tom stavu.

U jednom trenutku kad sam bio veoma tužan, shvatio sam da ovu situaciju ne mogu da živim sam. Odlučio sam, dakle, da je podelim sa grupom sa kojom se zajedno trudimo da živimo Reč života, tražeći pomoć. Razgovarajući sa njima primetio sam da je ovo prilika u kojoj se moja vera stavlja na probu.

Snaga grupe mi je pomogla da shvatim da treba da budem spreman da pružim i drugi obraz. U meni se osnažila odluka i angažovanje da zlo menjam za dobro.

Iako se odnos sa M. malo promenio, kritike se ponekad ponavljaju, trudim se da u ovoj mojoj neprijatnosti vidim bol koji je i Isus živeo kada su ga ismevali i ovo mi daje novu snagu ujedinenju sa jedinstvom i molitvama mojih prijatelja iz grupe.

Da li ti se dogodilo slično iskustvo?

